[1965 ఎస్ సి ర్ (1) 592]

మోదీ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ మిల్స్ కంపెనీ, లిమిటెడ్

వర్సెస్

కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, పంజాబ్ అండ్ ఏఎస్ ఆర్.

(హిదయతుల్లా, ఎం.గజేంద్రగడ్కర్, పి.బి.(సి.జె)వాంచూ, కె.ఎన్.దయాళ్, రఘుబర్ముద్ధోల్కర్, జె.ఆర్.)

పంజాబ్ జనరల్ సేల్స్ ట్యాక్స్ యాక్ట్, 1948 (1948 యొక్క XLVI) 1959 పంజాబ్ యాక్ట్ XIII ద్వారా సవరించబడింది, సెక్షన్ 5 (2) (ఎ) (ii) రిజిస్ట్రేషన్ ఫారమ్ యొక్క పర్యవసాన సవరణ లేకుండా సవరించబడిన మినహాయింపులు-డిస్క్రిప్షన్ -ఛార్జింగ్ సెక్షన్ల ప్రభావం ఈ ఫారాన్ని సవరించకుండా అసంపూర్తిగా ఉన్నాయి.

భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 286(3)-కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 14, 15 ప్రకారం రాష్ట్ర చట్టంలో కల్పించిన గరిష్ట రేట్ల కంటే అధికంగా పన్ను రేట్లు-రాష్ట్ర చట్టంలో నిబంధన అమల్లోకి రాకపోతే

పంజాబ్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1948 (ఎక్స్ఎల్విఐ ఆఫ్ 1948) లోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం రాష్ట్రంలో వ్యాపారం నిర్వహించడానికి ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సిన డీలర్లందరి నుండి రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ పొందాలి, అంటే 5 (2) (ఎ) (2) (2) ప్రయోజనాల కోసం వస్తువుల వర్గీకరణ లేదా తరగతులను సూచించే ఫారం 3 లో రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ పొందాలి. ఈ సెక్షన్ ప్రకారం వాటిని కొనుగోలు చేసిన రిజిస్టర్డ్ డీలర్ కు అమ్మిన సరుకుల డీలర్ యొక్క పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్నోవర్ లో చేర్చడం నుండి మినహాయింపు ఇవ్వబడింది. ప్రకటించిన ప్రయోజనం కోసం వస్తువులను ఉపయోగించకపోతే, కొనుగోలుదారులు వాటిపై అమ్మకపు పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందని ఈ సెక్షన్ పేర్కొంది. ఈ చట్టంలోని 26వ అధికరణలో ఫారం.ఎస్.టి.గా

నిర్ణయించారు. XXII. 1959లో 5(2)(ఎ)(2)(2)లో'పంజాబ్ రాష్ట్రంలో' అనే పదాలు ఒక సవరణ ద్వారా ప్రవేశపెట్టబడ్డాయి. రూల్ 26 మరియు ఫారం XXIIలో కూడా తత్ఫలిత సవరణలు చేయబడ్డాయి, అయితే ఫారం III 1961 వరకు సవరించబడలేదు. అందువల్ల ఈ చట్టం కింద రిజిస్టర్ అయిన డీలర్లు 1956లో ఫారం-3లో రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ పొందారు. 1959-60 సంవత్సరానికి వారు పంజాబ్ లో కొనుగోలు చేసిన జిన్నింగ్ చేయని పత్తిపై మినహాయింపు పొందారు ,ఆ తరువాత అక్కడి వస్త్రం తయారీలో ఉపయోగించడానికి యుపిలోని మోడీనగర్ కు పంపారు. వారి వాదనను సేల్స్ ట్యాక్స్ అధికారులు తోసిపుచ్చడంతో వారు హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. అదే కొట్టివేయబడింది.. వారు సర్టిఫికేట్ ఆఫ్ ఫిట్ నెస్ తో సుప్రీంకోర్టుకు వచ్చారు.

పిటిషనర్ల తరఫున వాదనలు వినిపించారు:

(1) దరఖాస్తుదారునికి ఇచ్చిన ఫారం 3లోని సర్టిఫికేట్ ప్రకారం ఆ సర్టిఫికేట్ కింద కొనుగోలు చేసిన పత్తిని పంజాబ్ లో తయారు చేయాలనే షరతు లేదు.

(2) ఉత్పత్తి పంజాబులో ఉండాలని సెక్షన్ కోరితే, ముడి పత్తిని పంజాబ్లో పండించినందున, ఆ పరిస్థితి సంతృప్తికరంగా ఉంది. పత్తి వాస తయారీ ప్రక్రియను జిన్నింగ్ చేయడం.

(3) 1959 లో సవరణ తరువాత చట్టం యొక్క 5 వ భాగంలో ఛార్జీ పూర్తి కానందున పన్ను ఉండదు, ఎందుకంటే ఈ సెక్షన్ మరియు సవరించిన నిబంధనలకు సవరించిన రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ అవసరం, ఇది ఫారమ్లను సూచించనందున జారీ చేయబడలేదు.

(4) అమాక్సిమమ్ పరిమితిని సృష్టించిన కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1956లోని సెక్షన్ 14, 15లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నందున 4% పన్ను విధించే చట్టంలోని సెక్షన్లు 4 , 5లు పనిచేయనివిగా పరిగణించాలి.

హోల్డ్ : (i) రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్లను కంపెనీ స్వయంగా చదవడం తప్పు. సెక్షన్ 5, 7లను రూల్ 26, ఎస్ టీ 23తో చదివి డిక్లరేషన్ ఇవ్వాలి. పాత రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ లో "పంజాబ్

రాష్ట్రంలో" అనే పదాలు లేనప్పటికీ, సెక్షన్లు, నియమం మరియు ఫారం ఎస్.టి.XXII కలిసి పనిచేయడం ద్వారా స్థిరంగా మార్పు చెందుతుంది. ఆ సంస్థ చట్టం, నిబంధనలను పాటించాల్సి ఉంది, సవరించని సర్టిఫికేట్ వెనుక ఆశ్రయం పొందలేకపోయింది. [598 సి-ఇ].

(2) జిన్నింగ్ ప్రక్రియ తయారీ ప్రక్రియ కాదా అనేది నిర్ణయించడం అనవసరం, ఎందుకంటే ఈ నిబంధన యొక్క మరొక ఆవశ్యకత, అంటే అమ్మకానికి వచ్చే వస్తువుల తయారీకి దారితీయాలి, పిటిషనర్లు సంతృప్తి చెందలేదు. వారు కాటన్ తయారీ వస్త్రాన్ని ఉపయోగించినట్లు అంగీకరించారు. [598 డి-ఎఫ్].

(3) రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ కోసం సరైన ఫారం ప్రిస్క్రిప్షన్ లేకుండా ఛార్జింగ్ సెక్షన్ పూర్తయిందనే వాదనకు బలం లేదు. పాత రూపాన్ని సవరించినట్లుగా భావించాలి, లేకపోతే సిద్ధాంతాలు మరియు నియమాలు పూర్తయ్యాయి మరియు కొత్త పత్రంపై ఆధారపడవు. రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ కేవలం కంపెనీ 'తయారీలో ఉపయోగించడానికి కొన్ని వస్తువుల కోసం రిజిస్టర్డ్ డీలర్' అని రుజువు చేసింది, వాటిలో ఒకటి పత్తి. క్రొత్త రూపాన్ని సూచించడం లేదా దానిని జారీ చేయడం అనేది 5 వ అధ్యాయాన్ని లేదా పాలకుడిని సూచించదు. అసమర్థం.. [క్రీ.శ 599].

(4) పంజాబ్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ లోని నిబంధనలను సక్రమంగా అమలు చేయలేదని చెప్పలేము, ఎందుకంటే ఆ చట్టం మరియు కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15 లో ఇవ్వబడిన గరిష్ట రేట్ల మధ్య వ్యత్యాసం ఉంది. ఆర్టికల్ 286(3) ఉద్దేశం కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15(ఎ)తో సంబంధం లేని రాష్ట్రాల అమ్మకపు పన్ను చట్టాల్లోని అన్ని ఛార్జీలను నాశనం చేయడం కాదు, దానికి అనుగుణంగా వాటిని సవరించడం. పార్లమెంటు చేసిన చట్టంలో పొందుపరిచిన ఆంక్షలు, షరతులకు లోబడి రాష్ట్ర చట్టం ఉంటుందని ప్రకటించి, రాష్ట్ర చట్టంలోని రేట్లను సవరించనున్నారు. కాబట్టి కేంద్ర చట్టంలోని నిబంధనల ప్రభావం రాష్ట్ర చట్టంలోని నిబంధనను నాశనం చేయకుండా మార్చడం మాత్రమే.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 534 ఆఫ్ 1964.

1962 సివిల్ రిట్ నెంబరు 1527లో పంజాబ్ హైకోర్టు 1963 ఫిబ్రవరి 18న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీల్.

పిటిషనర్ తరఫున *జి.ఎస్.పాఠక్, కె.కె.జైన్* వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదుల తరఫున *సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్.వి.గుప్తే, ఎస్.గోపాల్ సింగ్, ఆర్.ఎన్.సచ్తే* వాదనలు వినిపించారు.

హైకోర్టు తీర్పును వెలువరిచినది **హిదయతుల్లా జె.**

ఫిబ్రవరి 18, 1963న చండీగఢ్ లోని పంజాబ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా చేసిన ఈ అప్పీలు 1959-60 సంవత్సరానికి అమ్మకపు పన్ను మదింపులో మోడీనగర్ లోని మెస్సర్స్ మోడీ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ మిల్స్ కొ లిమిటెడ్ కొన్ని వస్తువులను చేర్చడాన్ని ప్రశ్నించింది.ఆ సంవత్సరంలో కంపెనీ రూ.40,89,954-24 స్థూల టర్నోవర్, రూ.1,30,296.81 ఎన్పీ పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్నోవర్ను చూపిస్తూ రిటర్నులు దాఖలు చేసింది. పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్నోవర్ ను లెక్కించే క్రమంలో 1956 జనవరి 3న మంజూరు చేసిన రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ పై కొనుగోలు చేసిన పత్తికి రూ.10,85,842-74ఎన్ పీ కోత విధించింది. పాటియాలా జిల్లా పన్నుల అధికారిగా కూడా అభివర్ణించబడిన పాటియాలా జిల్లా మదింపు అథారిటీ ఈ తగ్గింపును అనుమతించలేదు. టోఆర్ల మొత్తంలో నూనె గింజల కొనుగోళ్లకు సంబంధించి పన్ను మినహాయింపు కోరారు. 4,47,437-33nP, దీనిని పంజాబ్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1948లోని సెక్షన్ 5 (2) (ఎ) (ii) కింద పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్న్ ఓవర్ నుంచి మినహాయిస్తున్నట్లు కంపెనీ పేర్కొంది. ఈ వాదనను ట్యాక్సింగ్ అథారిటీ కూడా తిరస్కరించింది. ఆ తర్వాత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226, 227 ప్రకారం హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేయగా అప్పీల్ కింద ఇచ్చిన ఉత్తర్వులతో పిటిషన్ తిరస్కరణకు గురైంది. విచారణ సందర్భంగా శ్రీ జి.ఎస్. పాఠకబంద్ నూనె గింజల గురించిన వాదనను తోసిపుచ్చారు, అందువల్ల ఆ కేసు గురించి ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదు.

పంజాబ్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1948 (1948 యొక్క ఎక్స్ఎల్వివి) కింద ఈ పన్ను విధించబడుతుంది. ఈ చట్టాన్ని ఎప్పటికప్పుడు సవరించారు మరియు మేము ఆందోళన చెందుతున్న సవరణలు 1959 పంజాబ్ చట్టం 13 ద్వారా చేయబడ్డాయి. సెక్షన్ 2(1) ప్రకారం ఒక నిర్దిష్ట కాలవ్యవధిలో వర్తక డిస్కౌంట్ కింద అనుమతించబడే ఏవైనా తక్కువ మొత్తాలను 'అమ్మకాలు మరియు కొనుగోళ్ల మొత్తాలు మరియు ఏదైనా డీలర్ చేసిన అమ్మకాలు మరియు కొనుగోళ్ల భాగాల మొత్తాన్ని' చేర్చడాన్ని "టర్న్-ఓవర్" గా నిర్వచించారు. సెక్షన్ 4 పన్ను విధింపును నిర్దేశిస్తుంది మరియు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే పరిమాణాన్ని దాటిన ప్రతి డీలర్ ను పన్నుకు బాధ్యులను చేస్తుంది. కంపెనీ యొక్క టర్న్ ఓవర్ పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే పరిమాణాన్ని మించి ఉంటుందనే వాస్తవం దృష్ట్యా ఈ విభాగాన్ని వివరంగా చర్చించాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ విభాగం పన్ను విధించదగిన క్వాంటమ్ యొక్క నిర్వచనాన్ని నిర్దేశిస్తుంది మరియు కంపెనీ ఆ నిర్వచనంలో ఉంటుంది. సెక్షన్ 5 ఈ క్రింది విధంగా అందిస్తుంది:-

"5. పన్ను రేటు..

(1) ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి, ఒక డీలర్ యొక్క పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్నోవర్ పై ప్రతి సంవత్సరం నాలుగుకు మించని రేటుతో పన్ను విధించబడుతుంది లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఆదేశించవచ్చు:

అందించబడింది.............

కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1956లోని సెక్షన్ 2లోని క్లాజ్ (సి)లో నిర్వచించిన విధంగా ఏదైనా ప్రకటిత వస్తువులకు సంబంధించి పన్ను రేటు ఒక రూపాయిలో రెండు పేర్ల పెంపును మించరాదని, అటువంటి వస్తువుల క్రయవిక్రయాలపై ఒకటి కంటే ఎక్కువ దశల్లో పన్ను విధించరాదని పేర్కొంది. (ఇది 1960 ఏప్రిల్ 1 నుండి 1960 చట్టం నెంబరు 18 ద్వారా అమలులోకి వచ్చింది).

అందించబడింది....

(2) ఈ చట్టంలో "పన్ను విధించదగిన టర్న్ ఓవర్" అనే పదానికి అర్థం ఒక డీలర్ యొక్క స్థూల టర్నోవర్ లో ఒక భాగం, దాని నుండి మినహాయించిన తరువాత మిగిలి ఉంటుంది- (ఎ) ఆ కాలంలో అతని టర్న్ ఓవర్-

(i)........

(ii) పంజాబ్ రాష్ట్రంలో తిరిగి విక్రయించడానికి ఉద్దేశించినట్లుగా లేదా భారతదేశ భూభాగం వెలుపల వస్తువులను ఎగుమతి చేసే క్రమంలో అంతర్రాష్ట్ర వాణిజ్యం లేదా వాణిజ్యం లేదా అమ్మకం సమయంలో విక్రయించడానికి ఉద్దేశించినట్లుగా ఒక రిజిస్టర్డ్ డీలర్ కు ఒక నిర్ణీత రూపంలో ప్రకటించిన వస్తువులను విక్రయించడం లేదా ఏదైనా వస్తువులను పంజాబ్ రాష్ట్రంలో తయారీలో ఉపయోగించడానికి అతని రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ లో పేర్కొన్న వస్తువులను విక్రయించడం. అటువంటి వస్తువుల ప్యాకింగ్ కొరకు కంటైనర్ లు లేదా ఇతర మెటీరియల్స్ యొక్క రిజిస్టర్డ్ డీలర్ కు అమ్మడం మరియు అమ్మడం కొరకు:

అటువంటి అమ్మకాల విషయంలో, సరుకులు అమ్మిన రిజిస్టర్డ్ డీలర్ ద్వారా ఒక డిక్లరేషన్ ని పూర్తిగా నింపి సంతకం చేసి, నిర్ణీత ఫారంలో నిర్దేశిత వివరాలతో కూడిన డిక్లరేషన్ ను సరుకులను విక్రయించే డీలర్ సమర్పిస్తే, వాటిని తనకు విక్రయించినవి కాకుండా ఇతర ప్రయోజనాల కోసం వాటిని విక్రయించే డీలర్ వాటిని ఉపయోగించినప్పుడు, అటువంటి కొనుగోలు సెక్షన్ 2 యొక్క క్లాజ్ (ఎఫ్ఎఫ్) పరిధిలోకి రానప్పటికీ, అటువంటి వస్తువుల అమ్మకంపై విధించే పన్ను రేటు ప్రకారం అతను దాని కొనుగోలుపై పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుంది; ...."

డీలర్ల రిజిస్ట్రేషన్ ను ఎస్ 7 ద్వారా అందిస్తారు. ఇంటర్ అలియా

(1) ఏ డీలర్ కూడా ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సి ఉన్నప్పటికీ, అతను రిజిస్టర్ చేయబడి రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ కలిగి ఉంటే తప్ప డీలర్ గా వ్యాపారాన్ని కొనసాగించకూడదు.

(2) సబ్ సెక్షన్ (1) ద్వారా రిజిస్టర్ చేసుకోవాల్సిన ప్రతి డీలర్ దీనికి సంబంధించి నిర్దేశిత పద్ధతిలో నిర్దేశిత అథారిటీకి దరఖాస్తు చేయాలి.

(3) రిజిస్ట్రేషన్ కొరకు ఒక దరఖాస్తు సక్రమంగా ఉందని సదరు అధికారి సంతృప్తి చెందితే, అటువంటి నిబంధనలకు అనుగుణంగా మరియు నిర్దేశించిన రుసుములను చెల్లించిన తరువాత, అతను దరఖాస్తుదారుని రిజిస్టర్ చేయాలి మరియు సెక్షన్ 5 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) యొక్క క్లాజ్ (ఎ) యొక్క సబ్ క్లాజ్ (ఎ) యొక్క ప్రయోజనాల కోసం వస్తువుల తరగతి లేదా తరగతులను పేర్కొనే నిర్దేశిత ఫారంలో అతనికి రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ ను మంజూరు చేయాలి. ....

సెక్షన్ 5(2) (ఎ) (ii) బదులుగా 1959 నాటి చట్టం నెంబరు 13తో భర్తీ చేయబడింది. దీనిలో పేర్కొన్న పదాలు 1959 ఏప్రిల్ 20 నుండి 1960 పంజాబ్ చట్టం నెంబరు 18 ద్వారా చేర్చబడ్డాయి. సెక్షన్ 5(2) (ఎ) (ii) "పంజాబ్ రాష్ట్రంలో" అనే పదాలను జోడించడం ద్వారా సవరించబడింది. 1949లో కూడా సవరణలు చేశారు. రూల్ 26, వివిధ నోటిఫికేషన్ల ద్వారా సవరించబడింది (చివరిది సెప్టెంబర్ 29, 1961), ఈ క్రింది విధంగా ఉంది -

"26. చట్టంలోని సెక్షన్ 5లోని సబ్ సెక్షన్ (2) లోని సబ్ క్లాజ్ (ఎ) లోని సబ్ క్లాజ్ (ఎ) నిబంధనల ప్రకారం అమ్మకానికి సంబంధించిన మొత్తాన్ని తన టర్నోవర్ నుంచి మినహాయించుకోవాలనుకునే డీలర్, అటువంటి అమ్మకానికి సంబంధించి సంబంధిత నగదు మెమో లేదా బిల్లు కాపీని సమర్పించాలి. అమ్మకం అనేది నగదు అమ్మకం లేదా రుణంపై అమ్మకం, మరియు కొనుగోలు డీలర్ లేదా అతని ఏజెంట్ ద్వారా ఫారం S.T. XXIIలో రాతపూర్వకంగా డిక్లరేషన్ ఇవ్వడం, ప్రశ్నార్థకమైన వస్తువులు పంజాబ్ రాష్ట్రంలో విక్రయించడానికి ఉద్దేశించినవి లేదా అటువంటి వస్తువులను పంజాబ్ రాష్ట్రంలో తయారీలో ఉపయోగించడానికి అతని రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ లో పేర్కొనడం, అమ్మకానికి ఏదైనా వస్తువు."

1955 జూన్ 28 నాటికే "ఫారం ఎస్.టి.233లో" అనే పదాలు వాడుకలోకి వచ్చినప్పటికీ, 1959 చట్టం 13ను ఆమోదించిన తరువాత 1960 ఫిబ్రవరి 1న "పంజాబ్ రాష్ట్రంలో" అనే పదాలను

చేర్చారు. ఫిబ్రవరి 1, 1960న ఫారం ఎస్.టి. XXII మార్చబడింది. ఆ ఫారం మరొక రిజిస్టర్డ్ డీలర్ నుంచి వస్తువులను కొనుగోలు చేసే రిజిస్టర్డ్ డీలర్లు పైన ఉదహరించిన చట్టంలోని సెక్షన్ 5తో పాటు రూల్ 26 ప్రకారం పన్నును చెల్లించడానికి సమర్పించాల్సిన డిక్లరేషన్ల కోసం. ఫారం ఎస్.టి. XXII ప్రకారం, "అమ్మకానికి పంజాబ్ రాష్ట్రంలో తయారు చేయడానికి" ఉద్దేశించిన వస్తువులకు సంబంధించి డీలర్ వాటిని ప్రకటించాల్సి ఉంటుంది. దురదృష్టవశాత్తూ, రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ ను కూడా అదే పద్ధతిలో సవరించాలని సెక్షన్ మరియు నియమం భావించినప్పటికీ, ఫారం ఎస్ టి 3 లోని సర్టిఫికేట్ ను సెప్టెంబర్ 29, 1961 నాటి ప్రభుత్వ నోటిఫికేషన్ ప్రకారం కొత్త ఫారమ్ ను సూచించే వరకు సవరించారు, అంటే ప్రస్తుత కేసులో మూల్యాంకనం తర్వాత. కంపెనీ రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ ను కలిగి ఉంది, దీనిలో సరుకులు పంజాబ్ రాష్ట్రంలో సరుకుల అమ్మకంలో డీలర్ ఉపయోగించడానికి ఎటువంటి షరతు లేదు. కంపెనీకి ఉన్న పాత సర్టిఫికేట్ లో ఈ అండర్ లైన్ పదాలు లేవు.

తమకు ఇచ్చిన సర్టిఫికేట్ ప్రకారం ఆ సర్టిఫికేట్ కింద కొనుగోలు చేసిన పత్తిని పంజాబ్ లో ఉత్పత్తి చేయాలనే షరతు ఏదీ లేదని కంపెనీ వాదన. ముడి పత్తిని పంజాబ్ లోని మిల్లుల్లో కొనుగోలు చేసి, అక్కడ ఉన్న కంపెనీ మిల్లుల్లో వస్త్రాల తయారీ కోసం బేళ్లను ఉత్తర్ ప్రదేశ్ లోని మోదీనగరానికి పంపింది. అందువల్ల అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 5 (2) (ఎ) (2) ప్రకారం పత్తి కొనుగోళ్లకు పన్ను మినహాయింపు ఉందని పేర్కొన్నారు. ప్రత్యామ్నాయంగా, ఉత్పత్తి పంజాబులో ఉండాలని సెక్షన్ అవసరం అయితే, ముడి పత్తి పంజాబులో ఉన్నందున ఆ పరిస్థితి సంతృప్తికరంగా ఉందని సమర్పించారు. పత్తిని జిన్నింగ్ చేయడం ఒక తయారీ ప్రక్రియ అని, ఇది ముడి పత్తిని జిన్నింగ్ పత్తిగా మారుస్తుందని పేర్కొన్నారు. తద్వారా ఆ సెక్షన్ నిబంధనలు కూడా నెరవేరాయని వాదించారు. 1959లో సవరించిన రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ అవసరం కావడంతో అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని ఛార్జింగ్ సెక్షన్ (సెక్షన్ 5) పూర్తి కానందున పన్ను ఉండదని మూడో వాదన. చివరగా, ఈ చట్టంలోని 4, 5వ అధికరణలు గరిష్ట పరిమితిని సృష్టించిన కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టం-1956లోని 14, 15 సెక్షన్ల నిబంధనలకు విరుద్ధంగా 4 శాతం (రూపాయికి 4 పైసలు) పన్ను విధించాలని వాదించాయి. ఈ కేసులో లేవనెత్తిన అన్ని

వాదనలు (చివరివి మినహా) సవరించిన సెక్షన్లు, సవరించిన నిబంధనలకు అనుగుణంగా కొత్త రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ను సూచించడం, జారీ చేయడం దురదృష్టకర తప్పిదంపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. పంజాబ్ లో సరుకులు (ముడి పత్తి) కొనుగోలు చేసినప్పటికీ, పంజాబ్ లోని జిన్నింగ్ మిల్లుల్లో పత్తిని పండించినప్పటికీ, బట్టల తయారీ కోసం ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని మోడీనగర్ లో ఉన్న స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ మిల్లులకు బేళ్లను పంపినట్లు కంపెనీ అంగీకరించింది. జిన్నెడ్కాటన్ బేళ్లను పంజాబ్ రాష్ట్రం వెలుపల వస్త్రాల తయారీకి ఉపయోగించలేదని వాదనలలో అంగీకరించారు (వాస్తవానికి ఆర్టికల్ 32 కింద దాఖలైన రెండు రిట్ పిటిషన్లలోని వాస్తవాలు ఈ అప్పీలు విచారణలో ఉన్నాయి).

రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ ని కంపెనీ స్వయంగా చదవడం తప్పు. సెక్షన్ 5, 7లను రూల్ 26లో చదవాలని, ఎస్ టీ 23వ ఫారాన్ని డిక్లరేషన్ లో చదవాలన్నారు. కాబట్టి పాత రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ లో "పంజాబ్ రాష్ట్రంలో" అనే పదాలు లేనప్పటికీ, సెక్షన్లు, నియమం మరియు ఫారం ఎస్ టి 222 కలిసి ఉంటాయి. కంపెనీ చట్టాలు మరియు నిబంధనలకు కట్టుబడి ఉండాలి మరియు సవరించని సర్టిఫికేట్ వెనుక ఆశ్రయం పొందలేకపోయింది. ప్రస్తుత కేసులో కంపెనీ చట్టానికి, నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉందో లేదో పరిశీలించాలి. ముడి పత్తిని జిన్నింగ్ చేయడాన్ని ఒక రకంగా తయారీ ప్రక్రియ అని పిలవవచ్చని నిరూపించడానికి 'తయారీ' అనే పదం యొక్క అర్థం గురించి మనకు అనేక తీర్పులు ఉదహరించబడ్డాయి. ఈ విషయంలో మనం ఈ నిర్ణయం తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది, ఎందుకంటే రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ లో పేర్కొన్న వస్తువులు డీలర్ యొక్క ఉపయోగం కోసం ఉండాలి "పంజాబ్ రాష్ట్రంలో అమ్మకానికి ఉన్న ఏదైనా వస్తువుల తయారీలో". ఇందులో మూడు షరతులు ఉన్నాయి - మొదటిది అవి డీలర్ ఉపయోగం కోసం ఉండాలి; రెండవది అవి పంజాబ్ రాష్ట్రంలో ఉత్పత్తికి తప్పనిసరిగా ఉండాలి; మరియు మూడవది తయారీ ఫలితంగా అమ్మకానికి వస్తువులు రావాలి. అవసరమైన విధంగా అమ్మకాలు జరగలేదనే కారణంతో అమ్మకం పంజాబ్ లో కూడా ఉండాలా వద్దా అని నిర్ణయించాల్సిన అవసరం లేదు. కంపెనీ ఈ మూడు షరతులకు సంతృప్తి చెందితేనే మినహాయింపు పొందవచ్చు. ఈ కేసులో చివరి షరతు నెరవేరేలా కనిపించడం లేదు. "అమ్మకం" అనే పదాలు వస్తువుల నాణ్యతను

తెలియజేస్తాయి మరియు పంజాబులో తయారైన వస్తువులు అమ్మకానికి ఉండాలని స్పష్టమవుతుంది. ఈ సెక్షన్ ప్రకారం తయారీ ఫలితంగా వచ్చే వస్తువులు అమ్మకానికి ఉండాలి తప్ప రాష్ట్రం వెలుపల ఏదో ఒక తయారీలో తయారీదారుడు ఉపయోగించడానికి కాదు. పంజాబు రాష్ట్రంలో కంపెనీ తయారు చేసిన వస్తువులు జిన్నెడ్కాట్టన్ బేళ్లు, వాటిని ఉత్తరప్రదేశ్లోని స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ మిల్లులకు పంపడం వల్ల అవి అమ్మకానికి రాలేదు . కాబట్టి, ఈ చట్టంలోని అన్ని ఆవశ్యకతలను పాటించనందున మినహాయింపును క్లెయిమ్ చేయలేము.రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ల కోసం సరైన ఫారం ప్రిస్క్రిప్షన్ లేకుండా ఛార్జింగ్ సెక్షన్ అసంపూర్తిగా ఉందనే వాదన మమ్మల్ని నిర్బంధించాల్సిన అవసరం లేదు. పాత ఫారాన్ని సవరించినట్లుగా పరిగణించాలని మేము ఇప్పటికే చూపించాము మరియు సెక్షన్ మరియు నిబంధనలు కొత్త ఫారంపై ఆధారపడవు. అవి సంపూర్ణమైనవి మరియు ప్రభావవంతమైనవి. అందువలన రిజిస్ట్రేషన్ సర్టిఫికేట్ అనేది కంపెనీ తయారీలో ఉపయోగించాల్సిన కొన్ని వస్తువుల ప్రయోజనాల కోసం రిజిస్టర్డ్ డీలర్ అని రుజువు మాత్రమే, వాటిలో ఒకటి కోటన్. కొత్త ఫారాన్ని సూచించడం లేదా దానిని జారీ చేయడంలో తప్పిదం వల్ల సెక్షన్ 5 మరియు రూల్స్ అసమర్థంగా మారలేదు.

కేంద్ర పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 14, 15ల దృష్ట్యా రూపాయిలో గరిష్ఠంగా 4 ఎన్పీ రేటును నిర్దేశించే సెక్షన్ 5(1)లో పన్ను తప్పదనే వాదనను జి.ఎస్.పాఠక్ లేవనెత్తారు. ఎస్.5(1)కు రెండో నిబంధనను 1960 ఏప్రిల్ 1 నుంచి మాత్రమే చేర్చారని, ఆ తేదీకి ముందు ఈ సెక్షన్ పనిచేయదని గుర్తు చేశారు. కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 14 ప్రకారం అంతర్రాష్ట్ర వర్తకం, వాణిజ్యంలో కొన్ని వస్తువులకు ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత ఉంటుందని, ఉత్పత్తి చేయని రాష్ట్రంలోని అన్ని రకాల వస్తువులకు ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత ఉంటుందని పేర్కొంది. అప్పుడు సెక్షన్ 15 ఈ క్రింది వాటిని అందిస్తుంది:-

"15. ఒక రాష్ట్రంలో ప్రకటిత వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలుపై పన్నుకు సంబంధించి పరిమితులు మరియు షరతులు.

ఒక రాష్ట్రం యొక్క ప్రతి అమ్మకపు పన్ను చట్టం, ప్రకటిత వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోలుపై పన్ను విధించడానికి అధికారం ఇచ్చినంత వరకు, ఈ క్రింది ఆంక్షలు మరియు షరతులకు లోబడి ఉంటుంది, అవి.

(ఎ) రాష్ట్రంలో అటువంటి వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోళ్లకు సంబంధించి ఆ చట్టం కింద చెల్లించాల్సిన పన్ను దాని అమ్మకం లేదా కొనుగోలు ధరలో రెండు శాతానికి మించకూడదు మరియు అటువంటి పన్ను ఒకటి కంటే ఎక్కువ దశలలో విధించబడదు;

(బి....

డిక్లరేషన్ మరియు పైన ఉదహరించిన ఎస్.15(ఎ) ప్రకారం పన్ను రేటు కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15కు, పంజాబ్ జనరల్ సేల్స్ ట్యాక్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 5లోని సబ్ సెక్షన్ (1)కు విరుద్ధంగా ఉందని, చట్టం సక్రమంగా అమలు చేసినందున విఫలం కావాలని వాదించారు.ఈ వాదనను అంగీకరించలేము ఎందుకంటే డిక్లరేషన్ చేయబడిన ఆర్టికల్ 286(3) ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

" 286(1)................

(2)...................

(3) అంతర్రాష్ట్ర వాణిజ్యం లేదా వాణిజ్యంలో ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత కలిగినవిగా పార్లమెంటు చట్టం ద్వారా ప్రకటించిన వస్తువుల అమ్మకం లేదా కొనుగోళ్లపై పన్ను విధించడానికి ఒక రాష్ట్రానికి చెందిన ఏదైనా చట్టం విధించినంత వరకు, పార్లమెంటు చట్టప్రకారం నిర్దేశించిన పన్ను వ్యవస్థ, రేట్లు మరియు ఇతర సంఘటనలకు సంబంధించి అటువంటి ఆంక్షలు మరియు షరతులకు లోబడి ఉండాలి.

ఆర్టికల్ 286లోని సిఎల్ (3) యొక్క అర్థం లేదా ఉద్దేశ్యం కేంద్ర అమ్మకపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15 (ఎ) తో సంబంధం లేని రాష్ట్రాల అమ్మకపు పన్ను చట్టాలలోని అన్ని ఛార్జింగ్ సెక్షన్లను నాశనం చేయడం కాదు, దానికి అనుగుణంగా వాటిని సవరించడం. రాష్ట్ర చట్టం

పార్లమెంటరీ చేసిన చట్టంలో పొందుపరిచిన షరతులకు లోబడి ఉంటుందని ప్రకటించబడుతుంది మరియు రాష్ట్ర చట్టంలో రేటును సవరిస్తారు. ఆర్టికల్ 286(3) యొక్క ప్రభావాన్ని ఇప్పుడు రెండవ నిబంధన 5(I)కు తీసుకువచ్చింది. కానీ ఈ నిబంధన చాలా జాగ్రత్తగా అమలు చేయబడింది మరియు అది లేకుండా కూడా అదే జరిగింది.

మా తీర్పులో కంపెనీ కోరిన వాదనలేవీ అంగీకరించబడవు. అందువల్ల, అప్పీల్ విఫలమవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కూడి ఉంటుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత